

**Pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“
v Ljubljani.**

ZBORI

**Mesečna revija za novo zborovsko glasbo
z glasbeno književno prilogo.**

Urejuje Zorko Prelovec.

Letnik III.

1927

Štev. 7 in 8.

Izdaja in zalaga pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ v Ljubljani. Tiska Delniška tiskarna, litografirata Čemažar in drug. Letna naročnina za Jugoslavijo 40 Din, za Italijo 30 lir, za Ameriko poldrugi dolar. Vsako pomnoževanje partitur in litografiranje posameznih glasov je po zakonu prepovedano; izvajanje v „Zborih“ objavljenih skladb je dovoljeno le društvom, ki so naročila notni materijal dotične skladbe za ves zbor.

USTANOVLJENA 1889

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

(GRADSKA ŠTEDIONICA)

LJUBLJANA

Prešernova ulica števil. 3

Stanje vložnega denarja nad
250 milijonov dinarjev.

Stanje vložnega denarja nad
1000 milijonov kron.

Sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

Poštne hranilnice račun števil. 10.533
Telefon števil. 16

GLASBENO-KNJIŽEVNA PRILOGA

Izhaja vsak drugi mesec

Urejuje Zorko Prelovec, upravlja Joško Jamnik, izdaja in zalaga pevsko društvo «Ljubljanski Zvon», tiska Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani (zanjo odgovarja Miroslav Ambrožič)
Naročnina na «Zbore» za državo SHS 40 Din, za Italijo 30 lir, za Ameriko poldrugi dolar / Natis člankov dovoljen le z navedbo vira

Pesmice.

Cvetko Golar:

Pismo Maji.¹

Zdrava v majski roži, lepa Maja!
Ves zamišljen sem v tvoj mladi kras —
tiha mi ljubezen v srcu diha,
hrepeneje hodi k tebi v vas.
Ko gre solnce za nebeški zastor,
zvezdice veselo zableste,
ko zapreš kot lilija se nežna,
zvezde solzne bisere rose.
V vonju rož po žametu prihaja
noč, iz črnih je vijol natkan
plašč njen — Pridi! Do nebes polnočnih
cvete rdeči, žarki tulipan.
Kdaj na prsi, rožno valujoče,
se ti zgrudim v koprneč objem?
Kdaj bo noč ljubezni temno klila,
Ko na srcu ti sladkó umrem —

Griša Koritnik:

Pesem.²

Na oknu tvojem lučke ni,
a v srcu plamen mi gori,
kot nagelj rdeč
čez zid viseč
se vije k tebi hrepeneč.
Na licih tvojih nageljčki,
na mojih jih že davno ni —
na licih tvojih živa kri,
a v srcu mojem grob molči...
A zdi se mi,
a zdi se mi,
da v grob boš legla
tudi ti. —

Ivan Albreht:

Pri zibelci.³

Da bi boljše spalo
moje malo dete,
je nebo poslalo
zvezde nam v posete.
Aja, aja, aja,
angelci pojo,
v sanjah dete raja,
smeje se v nebo.

¹ Iz zbirke «Njiva zori», ki se naroča pri pesniku Cvetku Golarju v Ljutomeru.

² Pesmica je natisnjena v zbirki «Prebujenje», ki se naroča pri pesniku Griši Koritniku v Ljubljani na Sv. Petra nasipu št. 51. Broširana izdaja stane 10 Din.

³ Iz Iv. Albrehtove pesniške zbirke «Prisluškovanje», ki se naroča pri pesniku v Ljubljani na Vidovdanski cesti.

Dr. Jos. Mantuani:

(Konec.)

O jugoslovanski glasbi.

Kot izrazit novostrujar sklada Marij Kogoj; žal, da naši gospodarski odnošaji ne dopuščajo obilnejših priobčitev njegovih del, ki ne poznajo zapovedi in kopit. — Iste smeri, kakor Kogoj je tudi Viktor P o j g e r (1891—1916), novoimpresionist, ki gre — ali je šel — v svoji smeri do skrajnosti. — Poleg teh imamo pa tudi manj impetuoznih glasbenikov, ki pa gredo zato toliko bolj v globino, kakor naš odlični pianist Anton T r o s t (*1889), visoko stoječi interpret mojstrov daleč vsaksebi ležečih dob: pri srcu mu je Bach kakor Saint Saëns, Chopin kakor Vítězslav Novák, Liszt kakor Rahmaninov. Njegova interpretacija je individualna, a taka, da ne zabriše komponistove individualitete. Svoje koncertne turneje je prirejeval do sedaj deloma sam, deloma s svojo soprogo, ki je istotako izvrstna pianistka, po evropskih državah, a tudi po Egiptu z Zlatkom Balokovičem, vsepovsodi z velikim uspehom. — Niko Š t r i t o f (*1890) je mnogostransko naobražen in sijajno nadarjen glasbenik: prvovrstni pianist, pa tudi violinist. Bil je po vojni učitelj in pevovodja Glasbene Matice v Ljubljani; dirigiral je Lajovičev Psalm 41—42, Novákovo Slovaško suito, Beethovno 8. simfonijo in drugo; sedaj je operni kapelnik Narodnega gledališča v Ljubljani. — Janko R a v n i k (*1891) deluje na konservatoriju kot profesor klavirske igre in je tudi skladatelj moderne smeri, ki je dal med svet že več samospevov, moških in mešanih zborov, klavirskih kompozicij, 3 koncertne valčke, 2 koncertni etudi, «Seguidilla» (za klavir) in «Kmetiška», zbor s četveroročnim spremljevanjem klavirja. — Ivan T r o s t (*1891), učenec Arnolda Roséja na Dunaju, deluje kot učitelj violine pri Glasbeni Matici in poleg tega kot prvi koncertni mojster v operi Narodnega gledališča v Ljubljani. — Anton R a v n i k (*1895) poučuje v Glasbeni Matici klavirsko igro. — Tudi v vrstah cerkvenih skladateljev zastopa nova načela več mladih moči, kakor Alojzij M a v (*1898), Josip R o t t (*1899), Matija T o m c (*1899), dočim zastopata Lucian Marija Š k e r j a n c (*1900) in Srečko K o p o r e (*1900) moderna načela na svetnem poprišču. Škerjanc je zložil poleg mnogih pesmi za samospjev z orkestrom ali za zbor tudi dva kvarteta za godala (1916, 1918—1921), grotesko za veliki orkester, Largo za veliki orkester, scenično glasbo za Molièrovo komedijo «Le bourgeois gentilhomme» (veliki orkester), 5 klavirskih skladb in zasnoval štiri opere («Snežna kraljica», «Križarji», «Junaki» in «Matija Gubec»). K o p o r e je

zložil poleg svojega dela kot dirigent v Ljubljani in v Osijeku 25 moških in mešanih zborov, 6 pesmi za samospev s klavirjem, 1 kvartet za godala, 21 skladb za klavir, 10 komadov za orgle in še dolgo vrsto manjših skladb. Med najmlajšimi pianisti smemo imenovati s ponosom Karmelo Koso-velovo, Ivana Noča in Jadvigo Poženelovo, ki se odlikujejo po globokem študiju in slogovno pravilnem pojmovanju onih mojstrov, katerih dela proizvajajo.

Poleg teh imamo še dolgo vrsto glasbenikov, ki jih tu na tem mestu ne moremo naštetih vseh. Od leta 1878. dalje se je pojavila lepa vrsta 80 domačih cerkvenih skladateljev, od katerih smo jih imenovali samo 13 (Fajgelj, Ferjančič, Foerster st., Gerbič, Hladnik, Hribar Ang., Kimovec, Kokošar, Lavtižar, Mihelčič, Premrl, Sattner, Vodopivec), a razen njih 290 organistov, ki oskrbujejo po cerkvah na deželi liturgijsko glasbo in navadno tudi vodijo društvene svetne zборе. — Posebno izdatno je število izvajajočih glasbenikov, v prvi vrsti pianistov in violinistov; nekatere smo že omenili (Foerster mlajši, Trost Anton in Ivan, Ravnik Janko in Anton, Kosovel, Noč, Poženel), nekatere pa moramo še vsaj omeniti: tako je bil Blaž Fischer, († na Dunaju 1889), virtuoz na kontrabasu; Josip Pavčič (*1870), dober pianist in skladatelj, Karel Jeraj (*1874) znan violinist in dirigent, profesor violinske igre na konservatoriju; Dana Golia-Koblerjeva, pianistinja, M. Schweigerjeva, pianistinja, in še več drugih; tudi bratov Čehov, ki so delovali med nami, ne smemo pozabiti, kakor so Karel Hoffmeister (pianist in komponist), I. Šlajs (čelist), Jos. Vedral (violinist), Procházká (pianist), M. Dolejš (pianistinja) i. dr.

Posebno veliko število — razmerno sevé — smo imeli in imamo Slovenci dobrih pevcev. Iz novejšee dobe smo omenili že Karolino Podgoršek in Frana Gerbiča. Slovenskih staršev otroka sta bila slavna wagnerijanska pevca Emil Scaria (1858—1886) in Amalija Materna, poročena Friedrich (1845 do 1918). Naše ime je zanesel križem kulturne Evrope Jos. Noll (1841—1902), kot slovit operni pevec. Temu se pridružujejo operni pevci in pevkinje: Fran Bučar (1861—1926), Fran Ks. Pogačnik-Naval (*1865), Jos. Karel Trtnik (1867—1892), Vela Nigrinova, Wanda Wistinghausen-Chulanska, Ivan Levar, Hugo Zathej (*1880), Pavla Lovšetova, Rudolf Bukšek (*1882), Jeannetta pl. Foedransperg, Mira Costapera-ria-Dev, Julij Betetto (*1885), Leopold Kovač (*1887), Josip Križaj (*1887), Josip Rijavec (*1890), Anica Vrhunc, Zora Ropas, Olga Korenjak, Marij Šimenc (*1896), Vilma de Thierry-Kavčnik in Ljubica Sfiligoj (*1899). Kot koncertna pevca-tenorista sta slovela v domači deželi okoli leta 1870. do 1890. Anton Razingar in Ivan Meden, kot basist je bil znan, dasi ni nastopal javno, župnik I. Belar.

Iz tega zelo kratkega orisa¹ je pač razvidno, da je pri nas Slovincih bila glasbena kultura

¹ Vidi se mi potrebno, da poudarjam značaj nepopolne skice spriči reklamacij, ki mi dohajajo na podlagi do sedaj v »Zborih» obelodanjenih delov. Tukaj priobčno gradivo tvori tri predavanja po eno uro, torej v naprej ni moglo biti zamišljeno kot nekaj popolnega. Bolje je pa vendar, da širši interesirani krogi izvedo vsaj nekaj, nego nič. A tudi moja obširna zgodovina ne bo prinesla obširnega slovnika vsakega glasbenika; to ni njen namen. Pisatelj.

vedno tesno spojena s celokupnim napredkom, to pa v zapadni smeri. Kar so imeli naši pradedje svojstveno narodnega, se je v teku poldruega tisočletja obrusilo in preorientiralo ob vplivu staroklasične kulture. V srednjem veku gre glasba na slovenski zemlji v splošno evropsko strujo. Kar so imeli drugi evropski narodi na poprišču glasbe, je bilo doma tudi pri nas Slovincih. Tako danes ni nobene glasbene panoge, da bi je naš narod ne proučaval in negoval: od otroške pesmice do opere, od vrbove piščalke do violine, klavirja in orgel, od trenutno izumljene melodije do prepletenega kontrapunktičnega stavka — za vse mu je briga.

Za bodočnost je pri Slovincih dobro preskrbljeno v šolah in glasbenih društvih, da napredek ne bo zaostal.

Za glasbeno vzgojo skrbi v Ljubljani v prvi vrsti konservatorij, ki ima že po razmeroma kratkem obstanku pokazati jako lepe, tudi v inozemstvu priznane uspehe. — Pripravo za to visoko šolo glasbene umetnosti vrši v Ljubljani šola Glasbene Matice — ali morebiti rečemo bolje: šole Glasbenih Matic po raznih mestih Slovenije. Poleg teh so učiteljišča, pa tudi meščanske in osnovne šole: povsodi je glasba, vsaj kot petje, obvezen predmet. — Za cerkvene potrebe odgaja orglarska šola Cecilijinega društva zborovodje in organiste in škofijska komisija čuje nad korektnostjo njihovega delovanja, ko pridejo v službe. — Razen javnih glasbenih ustanov in šol pospešujejo tudi zasebne šole in privatni učitelji ter poučni tečajji, ki jih prirejajo razna kulturna društva, razširjevanje glasbe.

Mogočen napredek so povzročili pevski zbori glasbenih društev, ki sedaj tekmujejo med seboj in imajo — vsaj kar je večjih — muzikalno-temeljito naobražene, izvežbane in zavedne dirigente na čelu.

Polagoma se postavljamo na lastne noge tudi v teoretični glasbeni literaturi; osobito metodične knjige, pevske in klavirske šole se smejo mirno usporejati marsikateri francoski ali nemški knjigi (Bajuk, Foerster, Gerbič, Hrast-Negro, Kozira).

Jeli mogoče, da bi kaka neprijateljska sila zavrla ali celo izpodrinila to, kar imamo in je postavljeno na dovolj široke in trdne temelje? Napredka in razvoja, smeri in pojmovanja te kulturne panoge mislim, da ni moč več ugonobiti, dokler obstojamo še fizično. Ako bi se pa posrečilo zavisti, zlobi ali neumnosti, da zavrè to panogo slovenske kulture, je gotovo, da bomo na podstavu tega, kar smo zgradili z resno voljo in vztrajnim delom, herostratsko delo kaj kmalu zopet nadomestili z novimi pridobitvami, s katerimi bomo tem hitreje napredovali in dosegli svoj smoter: višek glasbene kulture.

Dr. Božidar Širola (Zagreb):

Spomen-slovo o Vilku Novaku.

(Govor izrečen prigodom otkrića spomen-ploče na rodnoj kući u Varaždinu dne 6. juna 1927.)

Milostive gospode i ugledna gospodo!

Na domaku osvitka mlade, nove slobode, u cvijetnom mjesecu svibnju 1918. počnuo je završivši zemaljski vijek svoj Vilko Novak, ponos rod-nog grada svoga; ponos Zagreba, u kojem je život dao za umjetnost duše svoje, i ponos cijelog naroda

hrvatskog, kojemu je pjevao dedovsku slavu i u velikim zborovima svojim propovijedao nadu u skoro slobodu — i nije dočekao slobode, kojoj je skladao tolike hvalospjeve.

Vilku Novaku nije usud za života dosudio mnogo sretnih dana. Sav svoj višek proveo je u skromnim prilikama, a blaga je bila duša njegova, kojoj je borbenost, što ju je opjevao u lijepim i zanosnim svojim zborovima, bila sasvim tuđa. Sve je njegovo naziranje, što ga je izgradio na prilikama životnim, zanosila ljubav prema ispaćenoj domovini i osobiti mekani ugođaj lirski, iz kojega navirahu neobično slatke melodije njegovih zbornih tvorbi.

Svjetlo svijeta ugledao je Vilko u starodrevnom gradu Varaždinu 15 veljače 1865. Tu mu je otac vršio zvanje inženjera. No oca svoga nigda nije zapravo niti poznao; umro mu otac, dok još mališan nije znao pravo ni izreći slatku riječicu «tata». Othranjen u kući djedovoi u Slavoniji počeo je učiti gimnazijske nauke i izučio ih što u Osijeku što u Zagrebu, a bio je vazda odličan dijak. U Zagrebu počeo je studirati i pravne nauke na sveučilištu. No prisiljen skromnim prilikama, da pomogne majku udovicu — u isto se doba ugledao za zaposlenjem, primio je službu kod financijske oblasti. Muzikom se počeo zanimati mlad, još djetetom u kući djeda učitelja. Kasnije samouk dotjerivao je znanje svoje u muzici, usavršivao se, koliko mu je to samo bilo moguće, u svirci na klaviru, a počeo je sve onako samouk i komponirati. Znao je ugodno i improvizirati. Sve to njegovo muziciranje svratilo je na njega pažnju okoline i desilo se, da ga je sam pozniji učitelj njegov Antun Stöckl, profesor na muzičkoj školi Hrvatskog Glazbenog Zavoda u Zagrebu, nagovorio, neka se posveti sasvim muzici. Nije ga bilo teško nagovoriti, toliko mu je sva duša bila predana umjetnosti. Učio je muzičke nauke i svršio ih s odličnim uspjehom u razmjerno kratkom vremenu od četiri godine. Osposobljen izvrsnim uspjehom za učitelja muzike i pjevanja počeo je iste godine po svršetku studija vršiti službu učitelja. Službovao je u raznim zavodima zagrebačkim: na ženskom liceju, u školi Glazbenog Zavoda, na sjemeništu i napokon u preparandiji. Svuda je on maran i vrstan učitelj, koji se zdušno brine za uspješno obučavanje. Učiteljevao je do kraja svog života; zornim predavanjima svojim a naročito pravednošću i blagošću svojom osvojio je srea brojnih svojih učenika i oni mu sačuvali trajni spomen. Da olakša rad u školi, a i da u ruke učenicima dobro pomoćno sredstvo, napisao je nekoliko vrsnih školskih knjiga iz područja muzičkih nauka, kojima se još danas služe velikim uspjehom. U tim je knjigama pokazao duboko znanje čisto praktične strane svog umijeća, pokazao je, da je vrstan praktični muzičar. Jer on je to bio ne samo kao učitelj, već i kao dirigent školskim zborovima a i u zagrebačkom pjevačkom društvu «Kolo». I na tom polju svog djelovanja dokazao je s uspjehom, koliko poštuje, razumije i cijeni poziv svoj.

Najveći uspjeh, zadnju metu poziva svog, izvršio je Vilko Novak kompozitorskim radom svojim. I na tom području svoje djelatnosti, koja će mu prenositi slavu još i do kasnih pokoljenja, on je zdušno i revno vršio svoj zadatak. Nije bio mnogostran, ograničio se gotovo isključivo na komponiranje zborova, pa kada danas govorimo o kompozitoru Novaku, redovno mislimo samo na

31
njegove brojne zborove, kojima je u jednu ruku obogaćivao repertoar pjevačkih društava širom domovine, a onda je u njima dao maha i finoj svojoj lirici, stvarajući djela neobično tankog osjećanja za razmiernost, skladnost i zvučnost prvog vokalnog stavka. Sudjelovao je svojim djelima kod mnogih natječaja i dobivao redom same prve nagrade. Djela su njegova velikim dijelom štampana u raznim listovima muzičkim i izdanjima Saveza hrvatskih pjevačkih društava; koliko je Vilko Novak djelima svojim zauzeo prostora u repertoarima naših pjevačkih društava, najbolje pokazuje drugi svezak zbornika «Kolo», koji baš po njegovim kompozicijama dobiva i zadržava svoju vrijednost. Vrijedno je zapaziti, da su Novakovi zborovi izlazili i u slovenačkim «Novim Akordima» a i u zborniku Glasbene Matice u Ljubljani dadoše mu dovoljno prostora i dolično mjesto.

Vilko je Novak poznao svoje sposobnosti i ispravno omjerio svoju tvornu snagu. Bio je kompozitor vokalni u punoj meri; svega je sebe davao, dok je u herojskim zborovima izazivao patriotski zanos, a tako i onda, dok je u lirskim zborovima dao maha svojoj fantaziji. Bila su to dva svijeta, u kojima se kretalo sve njegovo stvaranje. I gotovo bih se usudio ustvrditi, da je pjevajući sevdah, ljubav i čežnju za srećom životnom, bio sebi najbliži. Novak je tu bio najviše svoj i djelo je njegovo posmatramo sa stanovišta unutarnjih, idejnih vrednota, naj snažnije baš u njegovoj lirici. Dao je tu primjera bogodane svoje tvorne snage, koja je zanosila čitavu jednu generaciju pjevača. Klasična njegova velepjesan «Hrvatskoj» — ma da hoće biti herojski zbor, izaziva naj snažniju emociju svojim pravim lirskim ugodjajem. Suviše je i izbrajati i imenovati posebice pojedina djela te vrsti, jer su još u živoj spomeni svim pjevačima. Po njima su — tako reći — postali zborni pjevači.

Novak je takav morao i postati. Sva je njegova duša bila takova, pa se svuda — i onda, kada pjeva u svojim crkvenim kompozicijama slavu Božju — tako očituje. U tom gotovo jednostranom osnovnom umjetničkom ugođaju treba tražiti uzroke, zbog kojih Novak nije posizao za većim djelima, za drugim oblastima muzičke umjetnosti. I samo jedamput u životu svome Novak se ogledao u području vokalno-instrumentalne muzike. Jedamput u životu pokušao je napisati operu. Jednočina njegova «Proljetna bura», izvedena u zagrebačkom kazalištu, samo je novim dokazom već utvrđene činjenice lirskog talenta majstorovog. Najbolje stranice te partiture zapravo su u lirskim djelovima. Možda su na razvitak Novakov djelovale i vanjske prilike: za vrijeme naiživlieg rada njegovog nema u Zagrebu opere. A ipak se kao potvrda za tvrdnju, da je Novak zapravo vokalni kompozitor i to baš zborni, može navesti to, da je pisao vrlo malo zborova uz instrumentalnu pratnju, volio je upotrebiti klavir, harmonij ili harfu.

Sva je umjetnost Novakova izrasla na utrenicima, koji je ostavila za sobom pojava maestra Zajca. Idealni svijet, što ga je čistom harmonikom svojim izgradio majstor Riječanin, za dugo još ostaje konačnim ciljem svih stremljenja umjetničkih i Novak je tu dao novih, vrijednih doprinosa, po kojima se tek dotjerala tehnika zbornog pjevanja do tog stepena, da su mlada, nova, smiona, čak i neobuzdana nastojanja nacionalna mogla

s uspjehom uhvatiti korjena na pripravljenom tlu i razviti se u punoj meri. Novak je doživio tu pojavu, razumio je i nastojao se približiti. Najbolje svjedočanstvo tome naći ćete u tri njegova struka «Cvijeca iz narodnog vrta». Jedrine Mokranjčevih rukoveti ne dosiže u njima. Zato je Novak suviše artist, a premalo buntovan i novotar, no ipak je miris cvijeca iz narodnog vrta osjetio i dao ga iz sebe u idealizovanoj, ponešto sladjanjoj ali uvijek otmjenoj formi, u kristalno čistom, klasičnom vokalnom homofonom stavku. Artizam je bio njegovim vjerovanjem i po njemu je Novak bio pravim čedom svoga doba i onog okoliša, u kojemu i za koji postadoše njegova djela.

Sve u svemu: Novak je bio čestit umjetnik, kako je bio i čestit čovjek. Metu svog tvornog rada zagledao je svjestan svojih sposobnosti i pošteno je izvršio svoj poziv. Danas je možda potisnut u pozadinu novim nastojanjima, koja se — još od doba Lisinskoga zapretana — razbuklaše svom snagom i hitno tjeraju razvitak naše muzičke kulture najvišem pozivu njezinom. A ipak ljepota njegove pjevne linije, čistoća njegovog harmonskog izričaja i jednostavnost gradje njegovih kompozicija daju djelu njegovom biljeg najviše ozbiljnosti i savjesnosti umjetnika, koji umije ono, što hoće. A osim te idejne vrednote, tih čisto umjetničkih kvaliteta umjetnost će njegova zanositi i dalje generacije poletom i žarom rodoljublja, koje je obuhvatilo cijelu «domovinu ni za kog neopasnu.»

I sada stojeći pred kućom, u kojoj je majstor naš tepao prve riječi svoje, u kojoj ga uspavljivala majčina uspavanka, poklanjamo se duhu poštenog, vrijednog radenika muzičkog, čelik-značaja i pravog rodoljuba.

Naši skladatelji.

Dr. Božidar Širola, ki ga danes prvič srečamo med sotrudniki «Zborov», je plodovit hrvatski skladatelj. Rojen je bil dne 20. decembra 1889. v Žakanju (Gornje Pokuplje). Prve glasbene nauke mu je dal I. pl. Zajc, dovršil je pa glasbene študije (glasbena zgodovina in etnografija) na dunajski univerzi, kjer je bil promoviran doktorjem filozofije. Od leta 1915. je profesor fizike in matematike, sedaj na državni tehniški srednji šoli v Zagrebu. Njegova glasbena dela: za oder: enodejanka «Novela od Stanca», «Sjene»; simfonična: «Notturmo», «Pod palubom», «Idilički intermezzo», «Otmica» i. dr.; komorna: kvarteti D-mol in A-dur; vokalna: Popijevke: «Mrazove sestrice», «Kipei i Popevke», Dječje pjesmice; zbori: «De ima voda duboka», «Zarja moja», «Kada mi se Radosave», «I kliče devojka», «Tri dječje igre», «Pjesni razlike», «Psalam 67», «Missa poetica» i. dr.; oratoriji: «Žrtva Abrahamova» in «Život i spomen svete braće i slavenskih apostola Cirila i Metodija», za soli in mešan zbor a capella, ki je v izvajanju hrv. pjev. društva «Kolo» iz Zagreba pod vodstvom prof. Srečka Kumarja in s sodelovanjem solistov Križaja, Betetta, Banovca in Benkovića dosegel na internacijonalnih glasbenih slavnostih v Frankfurtu velik in časten uspeh. — Dr. Božidar Širola sodeluje tudi kot kritik pri raznih dnevnikih in revijah, napisal je knjigo «Pregled povijesti hrvatske muzike». Odličnega sotrudnika, ki je baš s svojim delom pred mednarodnim forumom zmagal

in pridobil jugoslovanski glasbi ugled pred svetom, srčno pozdravljamo in mu na uspehu čestitamo!

Anton Dolinar, rojen 13. januarja 1894. na Trati nad Škofjo Loko. Gimnazijske študije je dovršil v knezoškofijskem zavodu v št. Vidu nad Ljubljano, se vpisal leta 1915. v ljubljansko bogoslovje in služboval potem v Starem trgu ob Kolpi, na Jesenicah in v Trziču.

Z glasbo se je pričel seznanjati privatno v gimnazijskih letih. Med počitnicami je bival pri stricu Fr. Berniku, duh. svetniku in župniku v Domžalah. Bernik je bil po izjavi † Forsterja njegov najboljši učenec in zlasti v klavirski igri je stopal že na mojstrsko pot. (Pri akademiji v bogoslovju je igral na pamet Chopinovo Balado v g-molu in Foersterjevo fantazijo: Po jezeru.) Pod stričevim vodstvom se je začel Dolinar vaditi v klavirski igri.

V šentviški gimnaziji je poučeval petje s početka profesor Koritnik, prefekt Logar in v četrtem gimnazijskem razredu s je preselil tedanji kaplan Hybašek v št. Vid kot učitelj petja. Pri njem se je Dolinar učil violine in v dijaškem orkestru igral čelo.

V 7. in 8. razredu je prihajal stolni regenschori Premrl poučevati klavir in orgle; on je tudi pozneje v bogoslovju pri učenju harmonije pomagal s svetom, s popravo nalog, kolikor mu je pač čas dopuščal.

Kot kaplan na Jesenicah je Dolinar vodil zbor in godbo «Kat. del. društva» in je priredil v zvezi z obema šest samostojnih koncertov. V Trziču je opravljal 6 mesecev organistovsko službo in priredil s cerkvenim zborom samostojen cerkven koncert.

Leta 1921. se je vpisal na dunajski konservatorij, in sicer v oddelek za cerkveno glasbo, kjer je bil sprejet v II. letnik, hkrati pa tudi na filozofsko fakulteto dunajske univerze in si je izbral za glavni predmet: glasboslovje.

Na akademiji je študiral pri prof. Gollerju (harmonijo in cerkveno kompozicijo), pri profesorju dr. Weiglu (kontrapunkt), pri prof. Springerju (splošno kompozicijo, koral, orgle), pri prof. Enderju (petje) in prof. Moserju (inštrumentacijo).

Na univerzi je poslušal predavanja zlasti pri dr. Adlerju, dr. Lachu in dr. Fischerju.

Po dovršitvi glasbene akademije leta 1925. je študiral zlasti na univerzi: toda leta 1924. od cerkvene oblasti nenadno odpoklican v službo, je mogel študije nadaljevati šele v letu 1926. (trimesečni dopust) in jih zaključiti leta 1927. (dvomesečni dopust).

Na podlagi znanstvene razprave «Die Behandlung der Kirchentöne bei Palestrina» je bil pripuščen k glavnim izpitom in nato 22. julija 1927 promoviran doktorjem filozofije (glasboslovje).

Nekaj skladb je izšlo v «Cerkvenem Glasbeniku» (2 Marijini za moški zbor in 1 samospjev z orglami) in v «Pevcu» 2 moška zbora (Ave Maria, Materi Milosti), 1 mešani zbor (Domá) in 1 ženski zbor «Moja mamica». Pri koncertih na Jesenicah in v Trziču je bilo izvedenih več njegovih skladb, ki so še v rokopisu. Prav tako ima v rokopisu še več zborovskih skladb, samospjevov s klavirjem, 1 latinsko mašo.

Pisal je članke v «Cerkveni Glasbenik», «Zbore» in «Pevca».

Ob ustanovitvi «Pevske Zveze» je bil izvoljen v odbor in leta 1925, izvoljen predsednikom. Prav tako je prevzel uredništvo «Pevca» in za dr. Kirmovcem mesto zborovodje pri «Ljubljani». Pri pevskih tečajih v okrilju «Pevske Zveze» je predaval o estetičnih vprašanjih, dotikajočih se glasbene umetnosti.

Iskreno pozdravljen v krogu naših sotrudnikov!

Pevska društva.

Iz ljubljanske župe J.P.S. Po zadnji skupščini (6. 1. 1927) je imel odbor več sej, na katerih so društveni funkcionarji ugotovili dejstvo, da včlanjena društva ne izpolnjujejo svojih dolžnosti napram skupni organizaciji. Letošnja članarina Savezu znaša za vsako društvo znesek 100 Din, ljubljanski župi tudi 100 Din, torej skupaj 200 Din. Večina društev članarine še ni poravnala. Odbor jih bo pozval, da to do 1. septembra gotovo storé, drugače jih bo črtal iz župe. Prav tako društva, ki so s članarino na zaostanku celo več let, Opomine odpošlje v kratkem župni blagajnik. — Župni odbor naslovi na štajerska, v prejšnji Zvezi slovenskih pevskih zborov včlanjena društva poziv, da analogno ljubljanski nemudoma ustanove mariborsko župo J. P. S. in tako storé konec upravičenim očitkom centrale v Beogradu, da naša društva nočejo skupne organizacije. — Župni odbor skliče koncem počitnic v Ljubljano sestanek pevovodij vseh včlanjenih društev, kar javi pravočasno v dnevnikih. — Prav tako bo sklical artistski odsek, ki naj določi obvezne skladbe za prihodnji skupni koncert, predlaga izdajo skladb itd. V prihodnji seji bo odbor definitivno sklepal o uredbi nastopov pevskih društev na prireditvah drugih korporacij in si bo prisvojil ingerenco. Apelarati namerava dalje na našo strokovno kritiko, ki zadnje čase pevsko umetnost in pevske koncerte bagatelizira. Društva dobé o sklepih obširno okrožnico.

Odbor ljubljanske župe J.P.S. Starešina: Matej Hubad, namestnik dr. Anton Švigelj, tajnik Mirko Premelč, namestnik Jakob Grčar, blagajnik Ivan Dražil, namestnik Ivan Hladnik, arhivar Jernej Perdan, namestnik Josip Jammik, pevovodja Zorko Prelovec, namestnik Ferdo Juvánc, odborniki: Silvan Pečenko, Ivan Bitenc, Ivan Bezjelak (Litija), dr. Štefan Rajh (Kočevje) in Josip Snoj (Tacen pod Šmarno goro). Ostali odborniki stanujejo v Ljubljani. — Artistski odsek: Hubad, Prelovec, Premelč, Brnobič, Juvánc.

Iz ljubljanskih pevskih društev. Pevski zbor «Glasbene Matice» je pod Hubadovim vodstvom nameraval koncertirati na glasbenih festivalih v Frankfurtu s sporedom izbranih skladb iz jugoslovanske zborovske literature. Zaradi prevelikih stroškov in ker država ni hotela v ta namen nakloniti podpore, je svojo namero opustil. Za vse druge stvari imajo v Beogradu denar, za reprezentanco kulturnih čnot v inozemstvu pa ne. Začnimo vendar enkrat posnemati Čehe, ki jim je baš njihova glasba priborila v svetu ime in ugled! Na drugi strani pa moramo z vso odločnostjo ožigosati dvojno mero, ki se je poslužujejo v Beogradu pri dodelitvi podpor pevskim društvom za turneje v inozemstvo. Če je prejel «Stanković» podporo za turnejo v Francijo, «Obilić» za na Poljsko, «Kolo» za v Švico, zakaj ni smela biti deležna podpore za v Frankfurt tudi naša «Glasbena Matica»? Ali hočejo v Beogradu v nas Slovenceh, ki smo dobri Jugoslovani, zatreči prepričanje, da smo trije bratje v državi ravnopravni? — Pevski zbor «Glasbene Matice» ima do srede septembra počitnice, «Ljubljanski Zvon» do 15. avgusta, druga društva niso prenehala z vajami. — Glasbeno društvo «Ljubljana» bo zopet oživelo, ker se je vrnil iz Dunaja njegov vodja dr. Anton Dolinar.

Letni redni občni zbor pevskega zbora «Glasbene Matice» v Ljubljani se je vršil v ponedeljek 20. junija 1927, ob 8. zvečer v navzočnosti polnoštevilnega članstva. Iz poročil funkcionarjev je razvidno, da je Matični pevski zbor pod vodstvom gosp. ravnatelja Hubada v pretekli koncertni sezoni razvil živahno delavnost ter nastopil na dveh velikih

koncertih (Beethovnova IX. simfonija 10. in 12. marca ter vokalni koncert 4. aprila 1927) in na več manjših prireditvah. Za bodočo koncertno sezono je bil izvoljen po večini prejšnji odbor s predsednikom gosp. S. Pečenkom, tajnikom gosp. J. Gerčarjem, blagajnikom gosp. K. Lashacherjem, arhivarjem gosp. J. Cerarjem, načelnico ženskega zbora gdč. K. Hrovatinovo ter načelnikom moškega zbora g. J. Peruzziem. V pričetku prihodnje sezone se otvori pod vodstvom gosp. ravnatelja Hubada v zboru pevska šola v svrhu gojitve kulture in lepote glasov. S pomočjo intonacijskih vaj hoče ta šola vsposobiti člane zbora za lažje in hitrejše izučevanje tudi najtežjih skladb.

Pri slavnostni otvoritvi Tabora povodom V. pokrajinskega sokolskega zleta JSS so od prireditvenega odbora povabljeni združeni moški zbori ljubljanskih pevskih društev s spremljevanjem fanfar dravske divizijske godbe pod Prelovečev taktirko zapeli E. Adamičev «Molitev» (Ti, ki si nas ustvaril). Petje je v množicah ostavilo mogočen in veličasten vtis.

Pevsko društvo «Ljubljanski Zvon» je dne 17. julija t. l. koncertiralo popoldne v dvorani zdravilišča Laško, zvečer pa v dvorani zdravilišča Rimske Toplice s sporedom jugoslovanskih narodnih pesmi. Gostje, domačini in okoličani so obe dvorani napolnili ter s pozornostjo poslušali naše lepe narodne pesmi in so živahno aklamirali zbor in dirigenta. Poleg moškega in mešanega zbora je na koncertu nastopil tudi društveni ženski kvartet (dve sestri Ramškovi, Kržetova in Mušičeva), sopranistinja Špelca Ramškova pa je ljubko zapela tri narodne pesmi s klavirjem. Moralen uspeh koncertov je bil lep, materijalen bi pa tudi bil, da ni moralo društvo za zbor plačati celo vožnjo, ker prošnja za ugodnost polovične vožnje še ni bila rešena. Sitnosti, ki jih imajo društva s prošnjami za ugodnost polovične vožnje v Beograd in nazaj, presegajo že vse meje. Vsaka dva meseca izide druga naredba, ali ne bi bilo pametneje in za upravo lažje, če bi dovoljevale polovične vožnje pokrajinske direkcije, da ne bi bilo vsakokrat posebej treba vlagati prošnje v Beograd, odkoder zlepa nobene rešitve ni? Apeliramo na glavno tajništvo J. P. S. v Beogradu, naj vsaj v tem oziru — če imamo drugače že tako malo stikov z njim — posreduje pri merodajnih oblastih, da se zadeva na praktičen način uredi. Naša društva bodo sicer izgubila veselje do prirejanja koncertov izven svojih domicilov.

Koncert jugoslovanskih narodnih pesmi pevskega društva «Ljubljanski Zvon» v Rimskih Toplicah dne 17. julija t. l. je bil petdeseti društveni samostojni koncert, ki ga je dirigiral pevovodja Zorko Prelovec.

Hrvatsko pjevačko društvo «Kolo» iz Zagreba je — kakor že omenjeno v življenjepisu dr. B. Širole — odlično zastopalo jugoslovansko glasbo na frankfurtskih glasbenih svečanostih. Kritike inozemskih listov so njegova izvajanja ocenile izredno laskavo. Zagrebški listi pa upravičeno obtožujejo pristojna ministrstva, da niso z ničimer podprla tega reprezentativnega nastopa v inozemstvu. Kako sodijo srbski krogi o frankfurtskem festivalu, ki mu je priključena razstava «Musik im Leben der Völker», priča članek dr. Miloja Milovića v 4. številki druge knjige «Srbskega književnega glasnika». Nemci so rezervirali na tem festivalu, ki obsega 79 koncertov in drugih muzikalnih prireditev, Jugoslovenom 12. in 15. avgust. Čeprav so zastopani v Frankfurtu skoraj vsi omikani narodi, celo Turki, bomo Jugoslovani tudi tu izostali. Ne da ne bi imeli muzikalnih del, ki bi nas dostojno reprezentirala pred tujim svetom. Takih del imamo častno število. Ali država, ki včasih kar razsipuje denar, ni našla budžetne možnosti, da bi se bilo predstaviteljem jugoslovanske glasbe omogočilo sodelovanje v Frankfurtu. Prijavilo se je na lastno pest pevsko društvo «Zora» v Karlovcu, ki pa tudi ne pojde na festival. Umetniški oddelek prosvetnega ministrstva, ki je po vsej verjetnosti prejel dovolj zgodaj vabilo frankfurtskega prireditvenega odbora, ni niti beograjskih glasbenih krogov obvestil o pripravah za mednarodni festival, kamoli, da bi bil dal sam pobudo za reprezentativen nastop Jugoslovenov. Tako v času, ko toliko polagamo na to, da se široki svet zainteresira za nas, vzbujamo pozornost edinole po svoji nenavzočnosti na mednarodnih kulturnih tekmah. Nič ne čutimo sramu, da nas v tem oziru prekašajo celo Turki. O naši državi se je čulo

v Frankfurtu ob Majni le povodom nastopa zagrebškega «Kola». Omeniti pa je treba, da je «Kolo» nastopilo v okviru koncertov «Mednarodnega združenja za moderno muziko», zato bodo Jugoslovenom namenjeni dnevi slej ko prej nezasedeni, namreč z naše strani. Slovensko, hrvatsko in srbsko glasbo je zastopal v sestavi mednarodnih koncertov sicer odlični širolini oratorij, vendar pa je taka reprezentanca daleko nezadostna. Naš kulturni prestiž je zopet trpel. Tem značilnejše je tedaj dejstvo, da vlada ni podprla niti edinega društva, ki je šlo iz naše države v Frankfurt, da ni mu dovolila niti voznih olajšav. Ne gre za «Kolo», — gre za to, ali v času mednarodne kulturne tekme, v času tolikih spletk zoper Jugoslavijo, umejemo varovati svoj kulturni ponos ali ne? Žalostno in sramotno, da ne!

Desetletnica «Tomislava» v Varaždinu. 10letnico obstoja je praznovalo o Binkoštilih tukajšnje pevsko društvo «Tomislav», ki je tudi v Ljubljani z lepim uspehom koncertiralo pod vodstvom svojega idealnega dirigenta dr. Ernesta Krajskega. «Tomislav» je praznoval svoje slavje z delom in pokazal odlične napredek v smeri modernega razvoja z dvema koncertoma. Prvi koncert je pokazal revijo starih cerkvenih mojstrov od 15. do 17. stoletja, drugi pa skupno z «Lisinskim» težke moderne zборе iz naše in češke literature (Gotovac, Odak, Adamič, Axmann, Krička). «Tomislav» zasleduje — daleč od politike — zgolj muzikalne cilje, ima inteligentni pevski materijal (52 pevk in pevcev), izborna organizacija in je po svojih stremeljenjih med prvimi hrvatskimi zbori. Varaždin je ob tej priliki posetila tudi tričlanska pevška deputacija «Glasbene Matice» z ravnateljem Hubadom, da poglobi stike in utrdi medsebojne prijateljske odnose. Deputacija je bila najprisrčneje sprejeta in jo je zadivil resen, odločen in smotrni nastop mladega, a izredno gibkega «Tomislava». I. P.

Hrvatsko obrtničko radniško pjevačko društvo «Nada» v Karlovcu je na praznik sv. Petra in Pavla na svečan način praznovalo štiridesetletnico svojega obstoja. Jubilarja so počastila s svojo navzočnostjo pevška društva «Sloboda», «Jug», «Golub», «Sava» in «Zvijezda» iz Zagreba, «Klek» iz Ogulina in «Domoljub» iz Koprivnice, za H. P. S. njegov podpredsednik dekan Milan Zjalić. Na pevski smotri je nastopilo 9 društev.

Hrvatsko pjevačko društvo «Kuhač» v Osijeku je na svojem letošnjem obnem zboru izvolilo predsednika H. P. S. Nikolo Fallerja in bivšega «Kuhačevega» zborovodjo kapelnika Maksa Ungra, bivšega kapelnika ljubljanske opere, za svoja častna člana.

Prvo hrvatsko pjevačko društvo «Zora» iz Karlovca se končno vendar udeleži frankfurtskih glasbenih svečanosti in priredi koncertno turnejo po Nemčiji.

Pevačka družina «Stanković» iz Beograda je od 1. do 24. maja t. l. s svojim mešanim zborom koncertirala po Francoskem, in sicer v mestih Nizza, Lyon, Grenoble, Dijon in Pariz. Na sporedu koncertov so bili zastopani skladatelji: Mokranjac, Georgević, Milojević, Hristić in Adamič z umetnimi, Mokranjac, Žganec in Hubad pa z narodnimi pesmimi. Največji uspeh je zbor dosegel na vseh koncertih z Žgančevo «Kiša pada», Mokranjčevu 5. rukovetju in Hubadovo «Gor čez izaro». — Pevačka družina «Stanković» je bila ustanovljena leta 1881., in nosi ime po prvem srbskem skladatelju Kornelije Stankoviću. Leta 1911. si je društvo ustanovilo glasbeno šolo, leta 1915. si je v ulici Miloša Velikega zgradilo lasten dom, imajo udobne prostore glasbena šola, mešani zbor, orkester in muzej. Pokrovitelj društva je kralj Aleksander, sedanjí predsednik univerzitetni profesor dr. Djordjević, dirigent zboru pa B. Dobrovolsky. — Uspehi «Stankovićev» koncertne turnee po Franciji je bil velik.

Beograjsko akademsko pevsko društvo «Obilić» je priredilo na inicijativo kralja Aleksandra v juliju koncertno turnejo po Južni Srbiji. Posetilo je kraje: Niš, Skoplje, Tetovo, Resan, Bitolj, Kajmakčalan, Solun, Zejtinlik, Gjevgjelijo, Veles, Štip in Kočane. Z zborom sta potovala dirigenta Matačić in Dragutinović ter predsednik društva dr. Aleksander Leko.

V Zvezi jugoslovanskih pevskih društev v Ameriki je včlanjenih 70 jugoslovanskih pevskih društev. Predsednik Zveze Ivan Mladineo nam je pisal po «Zbore», da jih priporoči tamošnjim društvom v naročbo.

Glasbeni listi.

«Cerkveni glasbenik», št. 5. in 6. Vsebina: Fr. Ferjančič: «Cerkvenemu glasbeniku» ob njegovem zlatem jubileju. Dve škofovski pismi «C. G.» ob 50letnici. Dr. J. Mantuani: Zgodovinski pregled delovanja Cecilijinega društva v Ljubljani od 1902 do 1927. St. Premrl: Orglarska šola v Ljubljani (1877—1927). Dr. F. Mlinar-Cigale: Naša cerkvena glasba in cecilijanstvo. F. Ferjančič: Anton Foerster kot človek. Jos. Klemenčič: Ob premijeri «Tajde». J. Žagar: Janez Pogachnik. M. Kalan: † duhovnemu svetniku Jakobu Aljažu v spomin. A. Sever: Cerkvena glasba v Julijski Krajini in njen pomen. F. Kolenc: † Andrej Vilfan. F. Pirc C. M.: K mladosti in moči. St. Premrl: Nekoliko statistike o cerkvenih koncertih na Slovenskem. F. Kramar: Katere stare cerkvene pesmi z napevi sem zapisal med slovenskim narodom? Ivan Mercina: Vpliv zvona na duševnost človeka. Iz odbora Cecilijinega društva v Ljubljani. Organistovska zadeva. Fr. Marolt: Cerkveni koncert v ljubljanski stolnici. Splošna koncertna poročila. Dopisi. Oglasnik za cerkveno in svetno glasbo. Naši glasbeni listi. Razne vesti. To in ono. Glasbeno zrnje. Naše priloge. Listnica uprave. Dr. Jos. Mantuani: Kazalo spisov, člankov, dopisov in poročil, natisnutih v «C. G.» od leta 1878. do leta 1926. — V glasbeni prilogi je natisnjena dr. F. Kimovčeva skladba «Tebe Boga hvalimo» za mešan zbor in orgle. Z obsežno jubilejno številko (63 in 52 strani književnega dela in 20 strani glasbene priloge), ki je vsebinsko bogata ter skrbno urejena, je za napredek naše cerkvene glasbe prezaslužni list hvalevredno praznovalo 50letnico svojega obstoja, dela in truda, pa tudi uspehov.

«Pevce», št. 5. in 6. E. Adamič: Nekaj misli o prireditvah narodnih pesmi. Dr. J. Čerin: Zgodovinski razvoj vojaških, oziroma turških godb. Vestnik Pevske zveze. Iz ljubljanskega koncertnega življenja. Razne vesti. Listnica. Iz glasbenih listov. V glasbeni prilogi vzbujajo posebno pozornost izvrsten E. Adamičev mešan zbor «Dve kiti», komponiran v madrigalnem slogu, M. Železnikov moški zbor «Lahko noč» in A. Dolinarjev ženski zbor «Moja mamica» bosta manj izurjenim zborom dobrodošla.

«Jugoslavenski muzičar.» Br. 6. i 7. Redovan Kongres Savezne uprave. Znanstveno istraživanje muzičarskog zvanja. Internacionalni organizacioni pregled. Muzički pregled. — Razno. Savezne vijesti. — List urejuje prof. Srećko Kumar.

«Sveta Cecilija.» Sv. 4. Hrvatski glazbeni zavod u Zagrebu. (Dr. A. Goglia.) Fr. Ks. Križman (Dr. J. Mantuani). Staroslovenska sekvencija: «Hrist vaskrse» (V. Premuda). Il principe della musica (P. Crnkovački). Koncertna sezona v Beogradu (J. Zorko). Jugoslovenska pjevačka društva u Americi (I. Mladineo). Moje uspomene na cecilijanski Paris (I. Kokot). Muzička sezona u Zagrebu (L. Š. Kavić). Pedeseta godišnjica Cec. društva za ljubljansku biskupiju (J. Barle). Običajne rubrike. V glasbeni prilogi F. pl. Lučićeva skladba Sv. Cirilu i Metodu za moški in P. K. Kolbova «O Marija mila» za mešan zbor. «Sv. Cecilijo» bi si morali naročiti tudi slovenski glasbeniki in slovenska pevška društva, ker je list po svoji vsebini vsestransko zanimiv. Podpirajmo ga!

«Glazbeni vjesnik.» B. 5. in 6. Vsebina: Uvodni govor dr. P. Markovca prigodom ruskog koncerta G. D. J. (12. maja 1927.) Pregled koncerata. Stogodišnjica hrvatskog glazbenog zavoda. — Neke opaske prigodom smotre seljačkih zborova. Hrvatsko pjevačko društvo «Kolo» na internacionalnom glazbenom festivalu u Frankfurtu na Majni. Pregled koncerata. Smotra seljačkih zborova. G. Puccini: Triptichon. Koncertat Hrvatskog pjevačkog združenja «Lisinski». Vijesti Hrvatskog pjevačkog saveza. Naša društva. Sitne vijesti.

«Listi Hudebni Matice.» Urednika Boleslav Vomačka in Stanislav Hanuš, Praha III. Besední 5. Ponovno smo že opozorili na to prvovrstno češko glasbeno revijo, ki se v 9. in 10. številki šestega letnika spominja tisoče predstave Smetanove opere «Prodane neveste» v praškem narodnem gledišču, se dalje spominja skladatelja Rudolfa Karla in priobčuje poleg raznih glasbenih vesti tehtne za vsakega glasbenika poučne članke in razprave. List prinaša vedno tudi slike skladateljev in faksimila njihovih rokopisov.

«Věstník pěvecký a hudební» poroča podrobno o pripravah českých pevcev in pevk na njihov festival o Veliki noči leta 1928. v Pragi. O sporedu slavnostnih prireditev bomo

tudi mi naše čitatelje pravočasno obvestili. Glasbeni referent «Vestnika» pohvalno poroča v št. 6. o našem listu.

«Razgled.» Slovenska družabna revija. Pravkar je izšel drugi zvezek z lično opremo in zanimivo vsebino. Ker se list zanima tudi za glasbeno življenje in prinaša slike opernih pevcev in pevk, ga radi priporočamo v naročbo. Uprava je v Ljubljani, v Šelenburgovi ulici 7/II.

Operna in koncertna kronika.

Operna in koncertna kronika. V zadnjem koncertnem poročilu smo v naglici pozabili omeniti mladinski koncert Društva učiteljev v Ljubljani, ki se je vršil v soboto dne 14. maja t.l. popoldne v veliki dvorani Uniona. Sodelovali so koncertna pevka in učiteljica glasbe Milena Verbičeva (solospevi), Marica Vogelnikova (klavirsko spremljevanje), učenke I. mestne deklishe osnovne šole in II. deklishe meščanske šole pod vodstvom učiteljic Milke Umbergerjeve in Albine Svetkove. Dekliškem zboru so se zlasti posrečile narodne pesmi, vsi nastopi pa so dokazali resen, sistematičen pevski pouk pri obeh učiteljicah dirigentkah, ki naj bo vzgled drugim šolam. Solistinja Verbičeva je z lepim prednašanjem ob spremljevanju Vogelnikove zapela dve pesmi ruskega skladatelja Grečaninova, Lajovčeveo «Mati in dete» ter Savinovo «To je tako». Pozornosti vreden mladinski koncert je bil pičlo obiskan. — V vrsto koncertnih prireditev smo lahko šteli dve produkciji gojencev državne konservatorija v dvorani Filharmonične družbe, kajti pričali sta nadarjenost, pridnost in zrelost posameznih gojencev in gojenk. Med goslači zavzema prvo mesto Karel Rupelj, dober je Fran Stanič, mnogo obeta mladi Prevoršek; med pevkami so vzbudile pozornost Vedra-lova, Jegličeva, Popovičeva in Rohrmanova, med pevci je bil najboljši Marjan Rus, ki se mu obeta velika bodočnost, pri klavirju so se kot solisti ali spremljevalci odlikovali Šivic, Vogelnikova, Novakovičeva in Valjakova. — Koncertno sezono je nekoliko pozno zaključil koncert akademskega pevskega zboru pod vodstvom Frana Marolta ml. Njegov spored je bil premišljeno izbran in je nudil najznačilnejše moške zbere slovenske zborovske literature (Foerster, Savin, Pavčič, Adamič, Ravnik) in Adamičeve ter Maroltove priredbe narodnih pesmi za koncertni oder. Glasovni material akademskega pevskega zboru je dober, spored je bil skrbno in vestno nastudiran, vse skladbe podane sigurno, s pravilnim prednašanjem. Na koncertu sta nastopila kot solista Jože Likovič in Marjan Rus, na klavirju ju je spremljal Pavel Šivic. Akademskemu pevkemu zboru — če bo vztrajal — lahko prisodimo naloge elitnih moških zborov. Prvi njegov nastop je bil posrečen in uspešen.

Cecilijino društvo ljubljanske škofije v Ljubljani je povodom proslave 50letnega svojega obstoja priredilo 15. junija t.l. ob osmih zvečer v frančiškanski cerkvi cerkven koncert, ki ga je izvajal Sattnerjev pevski zbor. — V vrsto koncertnih prireditev spada tudi pozdravni večer na čast gostom V. pokrajinskega sokolskega zleta dne 27. junija t.l. v veliki dvorani Tabora. Prireditev je bila zamišljena v koncertnem zmislu, a vršila se ni po načrtu. Med točke sporeda so prireditelji vrinili dolge govore, ki so gostom in ostalemu številnemu občinstvu oslabili zanimanje za koncert. Sodelujoči zbori in Zepičev kvartet so pa kljub temu storili svojo dolžnost. Sokolski pevski zbor, že omenjeni kvartet, šentjakovski pevski zbor in «Ljubljanski Zvon» so peli z očitno vnemo in ambicijo ter v veselje gostov.

Orkestralno društvo Glasbene Matice je v juniju koncertiralo v Ljutomeru, Murski Soboti in v Zagorju ob Savi. Godalni orkester je izvajal pod taktirko skladatelja Emila Adamiča skladbe Suka, Čajkovskega, Dvořaka in Adamiča, goslač Karel Rupelj in basbaritonist Marjan Rus pa sta absolvirala solo-točke. — Uspehi vseh treh koncertov so bili razveseljivi.

Ljubljanska opera je doživela na svoji turneji v Sarajevu, Dubrovniku in Splitu prirčne sprejeme, na predstavah pa krasne uspehe. Gostovala je z operami «Tannhäuser», «Carmen», «Butterfly», «Fidelio», «Ples v maskah», «Cosi fan tutte», «Trubadur» in «Boris Godunov». Dirigirali so rav-

natelj Polić, kapelnika Balatka in Neffat. Največ uspeha sta imeli operi «Fidelio» in «Ples v maskah», obisk predstav je bil splošno dober. V solistovskih vlogah so nastopali(e): Žaludova, Lovšetova, Ribičeva, Thierryjeva in Potučkova, Banovec, Knittl, Kovač, Betetto, Rumpelj, Zupan, Mohorič, Šubelj, Janko in Mitrovič. Turneja je trajala 24 dni. — Po povratku domov je opera odigrala še zadnje abonma-predstave. Uprizorili so «Fidelio», «Prodano nevesto», «Gorenjskega slavčka», «Butterfly» in opereto «Poljska kri». — V prihodnji sezoni zapusti več dobrih moči naše gledišče in dvomimo, da bi se upravi posrečilo angažirati boljše. Operni ravnatelj Polić je v «Jutru» objavil svoje misli o težkočah v naši operi in je razvil načrte bodočega repertoarja.

Novi upravnik ljubljanskega Narodnega gledišča inž. Rado Kregar je po vesti «Jutra» izdal obsežno poročilo o upravljanju gledišča v minuli sezoni. «Zborom», glasbenemu listu, ki posveča pažnjo naši operi — v kolikor mu prostor dopušča seveda — ga ni poslal. Iz dnevnih časopisov pa poročila nočemo ponatisniti.

Basist Drago Zupan zapuša ljubljansko opero, kjer je slučajno na inicijativo tedanjega direktorja Friderika Rukavine začel svojo pevsko karijero, se hitro razvijal, dosegal lepe uspehe, vmes študiral pri mojstrih Hubadu in Betettu ter si je kot gost osvojil srca zagrebške publike, da ga je uprava zagrebške opere angažirala za bas-buffo-partije. Med najboljše pevčeve kreacije štejeemo dr. Bartola v «Seviljskem brivcu», Varlama v «Boris Godunovu», Štruklja v «Gorenjskem slavčku», Sobakina v «Carjevi nevesti», Tomasa v «Nižavi», stražnika Zajca v «Zapečatenih», slugo v «Suzanini tajnosti». S svojim zdravim humorjem je občinstvo neštetokrat sijajno zabaval. V Zagrebu prevzame Zupan vloge starega basista komika Toše Lesića.

Priljubljena primadona ljubljanske opere Marija Zaludova in tenorist višji operni režiser Zdenko Knittl sta po posredovanju umetniškega oddelka ministrstva prosvete angažirana na beogradske opero, skladatelj in dirigent zagrebške opere ter artistični vodja hrvatskega pjevačkega udruženja «Lisinski» Krešimir Baranović odide na beogradske opero, kapelnik in pevovodja «Obiliča» Lovro Matčić pa pride na njegovo mesto v Zagreb.

Načrt repertoarja ljubljanske opere za sezono 1927/1928. Novosti: Konjović, «Miloševa ženidba»; Prokopjev, «Ljubezni pri treh oranžah»; Strauss, «Saloma»; Flotow, «Marta»; Verdi, «Moč usode»; Mozart, «Čarobna piščal»; Křenek, «Jonny igra»; Gluck, «Orfej in Euridika»; Kogoj, «Črne maske». — Reprize: Halevy, «Židinja»; Mozart, «Cosi fan tutte»; Verdi, «Ples v maskah»; Rožički, «Eros in Psihe»; Beethoven, «Fidelio»; Offenbach, «Hoffmannove pripovedi»; Mozart, «Don Juan»; Verdi, «Trubadur»; Puccini, «Tosca».

Zagrebska opera namerava v prihodnji sezoni uprizoriti in izvajati naslednje novosti: L. Šafranek-Kavičevu opero «Medvedgradska kraljica» (hrvatska), Wagnerjev «Rheingold», Puccinijevo «Turandot», Verdijevo «La Forza del Destino», Čajkovskega «Mazeppo» in Stravinskega «Žar ptico».

Beogradska opera v bodoči sezoni. Novosti repertoarja: «Tannhäuser», «André Chénier», «Rusalka», «Jenufa», «Čarobna piščalka», «Figarova svatba». — Ansambl solistin in solistov se izpremeni. Sopranistinja Rogovska in Lučezarska sta odpovedali. Namesto njih sta angažirani Zaludova in Sfiligojeva. Tenorista ostaneta Tomič in Horičan, za gostovanja se je obvezal Šimenc, ki je angažiran v Zagrebu, nov član je Knittl, ki bo obenem režiral. Baritona bosta Jurenjev in Balaban, nanovo angažiran je Pihler iz Osijeka. Basa ostaneta Jovanović in Marjašec, s Krizajem v Zagrebu se vodijo pogajanja za angažma. Balet prevzame Fromanova iz Zagreba.

Andro Mitrovič. (K proslavi petindvajsetletnice njegovega dirigentskega delovanja.) Solčni naš Dubrovnik je rojstni kraj Mitrovičev. Že kot deček je kazal v obilni meri muzikalno nadarjenost. Deset let star je orglal v župni cerkvi sv. Andreja in prav tako se je udeleževal kot gimnazijec. Sledila so študijska leta na konservatoriju v Zagrebu in v Praži. Po pridobljenem absolutoriju je začel svojo dirigentsko karijero kot kapelnik slovenskega gledališča v Ljubljani. Leta 1901. je tukaj prvič dirigiral v ljudski spevoigri «Zaloški godec». Sledil je sedaj cel broj mest v naši očetnjavi, kjer je deloval Mitrovič, tako: Šibenik, Sušak, Reka,

Opatija, Osijek, Zagreb, Varaždin in sedaj Maribor. Zaposlen je bil kot koncertni in gledališki dirigent, kakor tudi skozi tri leta kot vojaški kapelnik. Povsodi, kjer je deloval, je povzdignil nivo odnotnih muzikalnih prilik na dostojno umetniško višino. Počitnice in ostali prosti čas je vestno uporabljal v lastno strokovno izpopolnjevanje in napravil v ta namen številna potovanja v večje glasbene centre inozemstva. V dobi svojih muzikalnih študij kakor tudi v prvi dobi svojega praktičnega delovanja se je pečal s kompozicijo. Napisal je več večjih instrumentalnih in vokalnih del. Njegova opera v enem dejanju («Priča ene noči») se je z lepim uspehom proizvajala v Zagrebu; svoj oratorij «Canticum caudicorum» je pa posvetil kralju Petru I. ob priliki njegovega kronanja. Bil je za to odlikovan z redom sv. Save V. razreda. Kot avstrijski vojaški kapelnik bi bil imel pričakovati neprilike, a zdrav razum in slovensko mišljenje njegovega polkovnika sta ga tega obvarovala. V tej dobi je urejeval skozi več let «Glasbeni vjesnik» ter objavljajl v raznih listih članke in feljtone strokovne vsebine. Kot orkestralni dirigent in vojaški kapelnik je prirejal simfoniške koncerte, glavno njegovo delovanje pa je zvezano z gledališčem. V Osijeku, kjer je bil zaposlen v sezoni 1913/14, je dirigiral sledeče opere: «Prodana nevesta», «Poljub», «Hoffmannove pripovedke», «Manon» (Massenet), «Traviata», «Bohème», «Madame Butterfly», «Čvrček na ognjištu», «Krabuljni ples» ter številne operete. Opera je gostovala po Dalmaciji in pri tej priliki proizvajala v Dubrovniku tudi Rossinijev oratorij «Stabat mater». Nastopivša vojna doba je imela za posledico razpust osiješke opere in po kratki zaposlenosti na zagrebški operi, je Mitrović prevzel upravo in artistično vodstvo mestnega gledališča v Varaždinu. Ostal je tukaj skozi vso vojno in prvo prevratno dobo ter organiziral prav vzorno provincialno gledališče, ki je gojilo dramo, opereto in skromno opero. Vzgojil je celo vrsto odličnih mladih igralcev in pevcev, ki delujejo danes plodnosno na raznih gledališčih in ki so se letos, ob priliki proslave petindvajsetletnice, s hvaležnostjo spomnili svojega učitelja in mojstra. V novembru leta 1922. je bil Mitrović pozvan kot operni ravnatelj v Maribor. Svoje delovanje je prekinil v sezoni 1925/26, ko je nastopil mesto opernega sekretarja v Zagrebu. Tekom prvih treh sezon je dvignil muzikalne predstave na uprav nepričakovan umetniški višek. Njegovo delovanje se je pripoznalo na najvišjem mestu s podelitvijo reda sv. Save IV. razreda ob priliki odhoda v Zagreb (1925). Zaposlenost v Zagrebu, ki se je osredotočila v administrativnem delovanju, ni odgovarjala njegovi ustvarjalni umetniški naravi in tako se je rad odzval vseobči želji mariborske gledališke publike ter se vrnil spet početkom sezone 1926/27 na svoje dirigentsko mesto v Mariboru. V dobi svojega delovanja kot operni dirigent v Mariboru je naštudiral, režiral in dirigiral okoli 20 oper, in sicer: «Faust», «Traviata», «Cavalleria rusticana», «Urh, grof celjski», «Zlatorog», «Bohème», «Janko in Metka», «Čarostrelec», «Prodana nevesta», «Carmen», «Zrinjski», «Trovatore», «Tosca», «Mignon», «Marta», «Ksenija», «Manon», «Butterfly», «Pagliacci», «Bastien in Bastienne» ter «Rigoletto». K tem še pridejo številne operete. Mitrović je muzikalna osebnost, ki združuje v sebi vse one lastnosti, ki jih moremo zahtevati od muzikalnega predstavnika na tako važnem in odgovornem mestu. Je odličen dirigent, spreten režiser, organizator in pedagog, ki si je pridobil za razvoj mariborske opere in s tem posredno za napredek mariborskega muzikalnega življenja največjih zaslug. Proslava petindvajsetletnice njegovega javnega delovanja je dokazala, kakšno spoštovanje uživa Mitrović v vseh krogih. Zbrani so bili pri tej priliki vsi muzikalni in drugi kulturni faktorji in došlo je nad 100 brzojavnih in nad 50 pismenih čestitk od najodličnejših glasbenikov in prosvetnih korporacij iz vseh delov naše države, pa tudi iz inozemstva. Upamo, da se bo pereče vprašanje obstoja mariborske opere uredilo tako, da se bodo ustvarili oni pogoji, ki so potrebni za uspešni razmah in za katerega jamči osebnost Mitrovićeva.

H. D.

Nove skladbe in izdaje.

Skladatelj Ferdo Juvánc je zložil na besedilo Engelberta Gangla moški zbor «Budnico», ki je jako učinkovita,

vžigajoča in navdušujoča skladba. Priobčimo jo v eni prihodnjih zvezkov «Zborov».

Josip Pavčič: «Lenka» (O. Župančič), mešan zbor s klavirjem. V rokopisu. Prijeto skladbo založi bržčas pevsko društvo «Ljubljanski Zvon».

Martin Železnik: Šest blagoslovnih pesmi za mešan in ženski zbor in 4 himne za praznik presv. Rešnjega Telesa za mešan zbor. Lastna založba. Izdaja se dobiva v Jugoslovanski knjigarni in Ljubljani. (Te skladbe so čudovito proste, nežne in otročjelahko izvedljive. Priporočamo jih.)

Ivan Kokošar: Requiem aeternam, enoglasno z orglami. Založila Jugoslovanska knjigarna. Cena partituri 12 Din. Organist to preprosto črno mašo lahko poje sam, dobrodošla bo vsem.

Razno.

Za doktorja filozofije je bil na dunajski univerzi promoviran urednik «Pevca», pevovodja glasbenega društva «Ljubljana» in naš sotrudnik gosp. Anton Dolinar. — Iz sreca čestitamo!

Festival češkega pevstva se bo vršil prihodnje leto o Veliki noči v Pragi v proslavo desetletnega obstoja češko-slovaške republike in šestdesetletnega obstoja češko-slovaške pevske organizacije (POČ). Protektorat nad prireditvijo je prevzel občinski svet stolnega mesta Prage.

Listnica uredništva in uprave.

Današnji zvezek prinaša težje skladbe za izurjeniješe zборе, prihodnjo številko smo namenili slovenski narodni pesmi. Prosili smo vse gg. skladatelje, ki se bavijo s harmonizacijo in priredbo narodne pesmi za koncert, za prispevke. Rok smo nastavili na dan 31. julija t. l. Odziva do sedaj še ni; če ga ne bo, bomo namero opustili in objavimo prihodnjic več lažjih, pevnih pesmic za moški in mešan zbor. — Prosimo za nove skladbe, dopise, poročila o koncertih!

G. dvornemu svetniku dr. Josipu Mantuaniju izreka uredništvo iskreno zahvalo za blagohotno prepustitev njegovih predavanj «O jugoslovnski glasbi» (Zborom) v natis in izraža željo, da bi njegova «Zgodovina jugoslovnske glasbe» čimprej našla založnika.

G. F. J. v L. Prav imate. Druga društva, bodisi telovadna bodisi dobrodelna, pogosto prosijo naša pevska društva za brezplačna sodelovanja na njihovih prireditvah; kadar imamo pa svoje koncerte, takrat nas za zahvalo ne poznajo. Ljubljanska župa J. P. S. je o tem žalostnem dejstvu v svoji zadnji seji že razpravljala, v prihodnji pa bo sprejela tozadevni sklep, ki bo v časopisju objavljen. Dotlej potrpite!

Popravek. V šantlovi skladbi «Aganče Božij» (št. 5. in 6. letošnjih «Zborov») popravite sledeče napake: Na str. 22., 1. vrsta, 4. takt, naj stoji namesto 1. četrтинke c četrтинka h; na isti strani šesta vrsta, 3. takt, premesti višaj k srednji noti akorda (cis, cis, h); na strani 24., peta vrsta (v II. basu) zadnja četrтинka fis namesto h.

Pevskim zborom! Na raznih sporedih srečujemo skladbe iz «Zborov», dasi dotična društva pri naši upravi notnega materijala niso kupila, torej so skladbe sama litografirala. Opozarjamo zadnjic, da je litografiranje skladb, priobčenih v «Zborih», prepovedano. V bodoče bomo v podobnih primerih od društev zahtevali odškodnino. Vse pesmi so naprodaj po 1 Din za dve strani, kar je gotovo ceneje kot če bi dalo društvo skladbo posebej litografirati.

Vsem cenjenim naročnikom «Zborov», ki so plačali le delno naročnino za leto 1927., smo današnji pošiljatelj priložili izpolnjeno položnico in jih vljudno prosimo, da zadoste svoji dolžnosti in nam takoj nakažejo dolžne vsote. Letos nam slaba prede, naročnikov ima list malo in če še ti ne poravnajo naročnine, bomo zašli pred koncem leta v plačilne težkoče ter bomo morali za drugo leto izdajanje lista opustiti. V ilustracijo povemo, da so znašali stroški tiskarne in litografije za 5. in 6. številko nad 4000 dinarjev, naročnikov je pa svojo obveznost poravnalo prav malo. Izračunajte približno, koliko list stane na leto (brez honorarjev!) in premislite, kako naj krijemo stroške!

NA KRKI.

(Drag. Kečke.)

Josip Pavčič
(Ljubljana.)

Otožno in mehko. $\text{♩} = 88.$

Moški
zbor.

pp *mf* *mf*

Ti ha in ne ma se vi je kraj me sta inga ob je ma, ob

pp *mf* *mf*

jema kot ljubica ljubica zvesta, ob jema kot ljubica zvesta.

pp *mf*

Ladnjaluč si je še tam izmed vej, Krka se vi je po

pp *cresc.* *dim.* *mf* *bolestno*

ča si na prej, se vi je po časi na prej. Ah, a

mf *Počasneje* ($\text{♩} = 63.$)

di jo! ah, a di jo!

Zelo mehko,

p

Ljubi-

D 22/1953

p Ljubica, naj se ob-ličje ti zjasni, ljuba ne jo-či ni-

ca ob-lič je zjasni, ljuba ne jo-či ni

široko kar, ne jo-či ljuba nikar! *rit.* Vdaljno, vdaljno kra-

kar *a tempo* Vdaljno kraji — no kra-

bolestno *mf* ji — no, ah, vbojopasni kliče mo cur. *p* Nekoliko hitreje a vedno mehko

rit. Da se še ljubiva,

mf *cresc.* široko *a tempo* da se še vidiva ljubi-ca, ljubica! upaj, upaj, morda še kdaj a-ti

mf u — paj, *p* skupaj sku — paj, nikdar,

morda ne prideva nikdar, nikdar več *dim.* skupaj sku — paj, nikdar,

dim. bolešno, počasi široko *pp* sku — paj, *pp*

p *dim.* nikdar več sku — paj... *a tempo* *p* Morda še

p *dim.* Morda še kdaj

cresc. *ppp* počasi kdaj bom gledal ti v li — ce v sladkem zavzet — ju... Ali mor.

p *cresc.* *ppp* Zelo počasi, brezupno mehko.

ppp da — Ali morda po — či — val v tu — je zem — lji

ppp a — li morda, *dim.* a — li po — či — val

ppp ce hladnem ob — jet — ju, široko. v hladnem ob — jet — ju,

ppp v hladnem ob — jet — ju, Ah, a — di — jo

ppp *cresc.* *p* selo široko z močnim povdarki v hladnem, v hladnem ob — jet — ju... Ah, a — di — jo!

ff

ah a-di-jo! Tempo I.

p Ah, a-di-jo! *pp* Kakor me gli-ce,

mf kakor vo-di-ce *p* sredi te re-ke ča-si hi-
mf ra-di-ce *p*

pp *rit.* ti-jo, hi-ti-jo... *dim. ppp* Počasi. Zelo ožono in mehko. *pp*
pp *rit.* *dim.* Morda na
pp Morda na ve-ke

dim. ppp vedno počasneje in tišje *ppp* jo!
 ve-ke, lju-ba, a-di-jo!

VI UMIRETE.

(Riječi Drag. M. Domjanića.)

D^r: Božidar Široča
(Zagreb.)

Largo

All^o mod.

Mješoviti
zbor.

mf *f* *pp* *f* *pp* *p*

Kad u zoru
Vi umirete u zoru rosna će jutra da svanu, kad

Kad u zoru

f *mf* *f* *mf*

zlaćano u suncu cakli se po dne, nad riekama bistrim sred

p *pp* *p* *pp*

jeseni plodnei za pad kad nebesku otkri je ranu. Kad noći za

Pocopiu

rit. *(meno)* *rit.*

Brdima skupe se cr. ne, niz Balkan sad krvave cvjetaju ru. že za

muovere e cresc molto *mf* *mf*

mnogima tu zi suma dije tu že, vas ti suća za boj za

*cresc. molto**Largo**Agitato*

ff *poco f*

ti-suom srne: Vi u mire te! Sad pogledi go-re i diljkeva

ff *poco f*

gore i

(Molto meno)

kevamplante vi nekrstu junačke pru- zate gru- di! Jo Ko-

plam- te vi nekrstu vaše pružate gru- di! Jo Ko-

diljkevamplante vi nekrstu junačke pružate grudi! Jo Ko-

Sopr.

so-vo osvet-ne ratnike bu-di, to stoljeća Plevni pamte!

Alt.

so-vo, Ko-so-vo sada bu-di ratni-ke!

Tenor.

so-vo o-svetne ratnike bu-di, to stoljeća Plevni pamte.

Bas.

so-vo, Ko-so-vo sada bu-di rat-ni-ke!

Andante (doloroso)

pp

i spo-minju, kakosu ginula braća na ga-ristu doma sred

ah, ka-ko su gi-nula bra-ća na ga-ristu

pp

i spo-minju, kakosu ginula braća na ga-ristu doma sred

ah, ka-ko su gi-nula bra-ća na ga-ristu

krvi i muke i dje — ca i že — ne od krvničke ru — ke (Molto meno)

do. ma djeca že — ne od krvničke ru — ke. Vi
 krvi i muke i dje — ca že — ne od krvničke ru — ke. Vi
 do. ma djeca že — ne od krvničke ru — ke.

(Molto meno)

zanjih pravda, što zulumu plaća, a za to tek da braća živu vi —
 zanjih ste pravda sad, što plaća, tek da braća živu vi —
 za njih pravda, što zulumu plaća, a zato tek da ži — vu, vi —
 zanjih ste pravda sad što plaća zu — lu — me, tek da ži — vu, vi —

Largamente

iz stra — šnog ra —

u — mi — reće sub. pp Vaj — Ja — mo sa juga iz — ra — su —
 vaj — vaj — vaj — vaj — vaj —
 vaj — vaj — vaj — vaj — vaj —

su — la, ko li ko put vapaj je mo — rô da plaće (secco)

la ko li ko put vapaj je morô da plaće? Zar i kad se u pomoć
 va — paj
 vaj — vaj — vaj je mo — rô da plaće? Zar i kad se u pomoć

(meno)

fff *p* *molto cresc* *ff* *f* *(meno)*

itko mače? ne! Ev-ropa ga ni-je kršćanska ču-la! Al
 itko mače? ne! Ev-ro-pa kršćanska ču-la! Al
 ni je kršćanska ču-la! —

Agitato

p

Balkan je čuo Niz vrlet i svijusađ bujica kre-će za četama če-te tek

(Molto meno)

ff

Sad i vi za-to da braća vam ži-vu, tek
 svo-je da sre-će. Sad i vi za- to, davam bra-ća
 Sad i vi za-to da braća vam ži-vu, tek
 Sad i vi za- to davam bra-ća

zato da braća ži-vu. *(Maestoso (largo))*

ff *ff* *fff*

ži- vu. Vi umirete u- mi- re- te.
 zato da braća ži-vu. ži- vu. vi u-mi-re- te.

MAVRICA.

(S. Gregorčič.)

Anton Dolinar
(Ljubljana)

Precej hitro.

Meš. zbor. *Biserna lestva se vspenja v oblak*

Sopr.
Alt.

Biserna lestva se vspenja v oblak,

Alt. II.

Biserna lestva se vspenja v oblak,

Tenor,
Bas.

Biserna lestva se vspenja v oblak,

spušča se onkraj na zemeljski vlak.

lak spuščá se onkraj na zemeljski vlak.

na zemeljski vlak.

Počasi
Mavri-ca

Mav-ri-ca

Mav ri-ca

Mav

pi sa na bo žji pre stol.

pi sana bo žji pre stol.

pi sa na bo žji pre stol.

na zemeljski vlak.

hitreje

Ange-li hodijo

ri-ca bo žji pre stol.

gor in pa dol

Zlate kropilnice

Ange-li hodijo gor in pa dol.

v rokah drže

Zemljo prežejno hla

Zlate kropilnice v rokah drže

de in po je.

Veličastno.
mf Ćo-re na

zemljo prežejno hlade in po je.

mf Ćo ri

stolu pa Ve čni se di, kapljice vsaki, kapljice

rinastolu pa Ve čni sedi ka plji ci

sto lu pa Ve čni se di ka plji ci

na stolu pa Ve čni se di decrease.

vsaki, On srečo, On srečo, On srečo, On srečo, On srečo de li.

vsa ki srečo, srečo de li.

vsa ki srečo On srečo de li.

srečo de li.

Lahno.

p

p

Pade na polje, ro di zelenjad, kare na drevje, o bilen da

mf

f

mf

f

sad, kaplja na njivi da žito zla to, kaplja na trti pa

p sempre

p sempre

vince sladko, sre ča se spu šča na sle

p

p

herno stvar, ka dar za li va ne be

p

p

ški vrtnar, sre ča se spu šča na sle

kadar za li — va ne be — ški vrtnar, kadar za

herno stvar, kadar za li — va ne beški vrtnar

kadar za li — va ne beški vrtnar, ne

*li — va ne be — ški vrtnar. **Kot v začetku.***

Mavrica pišana

*kadar za li va ne beški vrtnar. **Mavrica***

be — ški vrtnar.

božji prestol, mavrica pišana, božji prestol.

pišana božji prestol — božji pre stol.

Mavrica pisana božji pre stol — božji prestol.

Mavrica pisana božji pre stol — božji, božji prestol.

ZVEZDE UGAŠAJO...

(*Josip Freuensfeld - Rádinski.*)

*Molto adagio
sempre pp*

Vasilij Mirik
(*1st.*)

Noč se spreminja v so...

S. A. Mešan
Noč se spreminja v ju tra — rji so. mrak. — zvezda za zvezdo pre —

J. Zbor.
Noč se spreminja v ju tra — rji so. tar ak. — zvezda za zvezdo pre —

B.
Noč se spreminja v ju tra — rji so. mr. ak zvezda za zvezdo pre —

Soprani

zvezda za zvezdo pre mi ne. *pp*
mi ne... Zem ljo po kri va še po koj sla —

mi ne, pre mi ne... *pp* Zem ljo po kri va še po koj sla —

mi ne...

riten.
sladak.. *cresc. e string.* pr vi, skoraj žar prvi pri si ne. *lunga!*

sladak.. skoraj žar pr vi, skoraj žar prvi pri si ne.

riten.
sladak.. skoraj žar pr vi, skoraj žar prvi pri si ne pri si ne, pri si ne.

cresc. e string
glej, skoraj žar prvi pri si ne, pri si ne. *riten.*

molto riten.
lunga!

a tempo.
mf Tudi na te-bi, o mo-je ne-bo, zvezda za zvezdo u-
mf Tudi na tebi, o mo-je ne-bo, zvezda za zvezdo u-

a tempo
mf ga — ša — Vendar ne bliža se jutro svetlo,
pp ga — ša — Vendar ne bliža se jutro svetlo,
pp ga — ša, u — ga — ša. Vendar ne bliža se jutro svetlo, — — —

ff bu — rja se lju — ta o — gla — ša,
ff bu — rja se lju — ta o — gla — ša,
ff bu — rja se lju — ta o — gla — ša, — — —

molto ritenuto *p* burja se ljuto o — gla — ša.
molto ritenuto *p* burja se ljuto o — gla — ša.
molto ritenuto *p* burja se ljuto o — gla — ša, o — gla — ša.

Najboljši šivalni stroj

in kolo je edinole

Josip Petelinc-a

znamke

GRITZNER

ADLER

za rodbino, obrt in industrijo,
istotam najboljši švicarski
pletilni stroj

Pouk v vezenju in krpanju
nogavic in perila vsak čas
brezplačen.

Posamezne dele za šivalne
stroje in kolesa, pnevmatika,
igle, olje.

Najnižje cene, najlepše
opreme, večletna garancija,
tudi na mesečna plačila.

Edinole

LJUBLJANA

Telef. 913

blizu Prešernovega spomenika ob vodi.

NOGAVICE

žepni robci, kravate, kloti v raznih bar-
vah, šifoni, dežniki, palice, nahrbtniki,
razni svilnati trakovi v raznih barvastih
kvalitetah, mila, rokavice, jedilno orodje,
aluminij in srebro, žepni noži, škarje
lasostrižnice, kompletne potreb-
ščine za šivilje, krojače, čevljarje,
tapetnike in sedlarje najceneje pri

Josip Petelinc-u
LJUBLJANA

ob vodi v bližini Prešernovega spomenika.

NAŠA PRAVA DOMAČA

KOLINSKA
CIKORIJA

JE IZVRSTNA

«GROM»

CARINSKO-POSREDNIŠKI
IN ŠPEDICIJSKI BUREAU

«LJUBLJANA»

KOLODVORSKA ULICA 41

NASLOV BRZOJAVKAM:
«GROM»

TELEFON INTERURBAN
STEV. 454

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

Ljubljana, Dunajska cesta

Brzjavni naslov; Banka Ljubljana

USTANOVLJENA 1900

Telefon šte. 261, 413, 502, 503 in 504

Delniška glavnica Din 50,000.000.—

Skupne rezerve okrog Din 10,000.000.—

PODRUŽNICE:

Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Gorica, Trst

AGENCIJA: Logatec

Se priporoča za vse bančne posle

„SLAVIJA“

JUGOSLOVANSKA
ZAVAROVALNA BANKA
V LJUBLJANI

ZAVARUJE

PROTI OGNJU,
TATVINAM, NEZGODAM ITD.
TER NA DOŽIVETJE IN ZA
SLUČAJ SMRTI.

PODRUŽNICE PO VSEJ KRALJEVINI.

DOMAČE PODJETJE.

Litografija Čemažar in drug LJUBLJANA

Masarykova cesta
(poleg Ranzingerja)

razmnožuje note po zelo
solidnih cenah

ter izdeluje vsakovrstna druga lito-
grafska dela kakor etikete, lepake,
delnice itd.

Glasbene priloge „ZBOROV“ so
natisnjene v
litografiji Čemažar in drug.

OBRTNA BANKA v LJUBLJANI

CENTRALA: KONGRESNI TRG 4 & PODRUŽNICA: LJUTOMER

TELEFON ŠT. 508

RAČUN PRI POŠTNI HRANILNICI, PODRUŽNICI v LJUBLJANI, ŠT. 12.051

TELEFON ŠT. 508

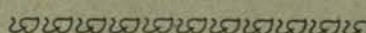
DAJE KREDITE V OBRTNE SVRHE, POSPEŠUJE USTANAVLJANJE OBRTNIH IN INDUSTRIJSKIH
PODJETIJ, IZVRŠUJE VSE BANČNE TRANSAKCIJE NAJKULANTNEJE.

VLOGE NA KNJIŽICE IN NA TEKOČI RAČUN SE OBRESTUJEJO KAR NAJUGODNEJE, VEZANE
VLOGE PO DOGOVORU PRIMERNO VIŠE.

Tovrdka Ivan Perdán nasl.

Glavni založnik: v Ljubljani

Ciril-Methodovih vžigalic in Ciril-Methodovega čaja v
zavitkih. Najnižja cena in točna postrežba.

V zalogi vedno:

najfinejše namizno olje, kava, riž, čaj, milo, žganje,
kakor tudi vse drugo špecerijsko blago na drobno
in debelo po najnižjih cenah.

ANT. KRISPER

LJUBLJANA

MESTNI TRG 26

STRITARJEVA UL. 3

GALANTERIJA, PERILO,
PLETENINE IN ČEVLJI